

Escollim l'esperança

La detenció a Anglès del presumpte assassí de la jove parella desapareguda al pantà de Susqueda, a banda de sorprendre els veïns, fa rutllar el debat sobre la cadena perpètua revisable. Als anys 70 del segle passat, es prestava molta atenció als orígens i motivacions de les persones que vulneraven la llei, i avui, com és natural, el focus d'atenció són les víctimes. Hi ha una obra de teatre als Estats Units que tracta les massacres als instituts i col·legis. Quan mor un jove es trenca la il·lusió de la vida que es conforma, el futur que mai succeirà; l'amor, l'energia i les relacions que assoliria algú que comença a experimentar; a equivocar-se i créixer. Destrosses l'entorn familiar: les esperances dels pares, dels germans que, desconsolats, mai entendran la seva dissort. Un pes terrible, que només una persona folla, o mancada de sentiments i empatia, pot suportar.

L'embolic de l'aigua. El 2012, el Govern de la Generalitat va privatitzar el servei públic d'Aigües del Ter-Llobregat, per uns mil milions d'euros. Es diu que part d'aquells diners van pagar les nòmines del funcionariat. Avui el concurs s'ha declarat irregular, i es preveuen indemnitzacions milionàries per a les companyies afectades: qui va perdre el concurs, i qui perd la gestió ara. La gestió privada, enfront de la pública, com a teló de fons en els serveis municipals. Una indemnització que arriba en una situació econòmica difícil. Aquest final es podia preveure en el moment de la cessió de la gestió? Qui té la responsabilitat? L'error, l'atzucac d'una època de crisi que continuarà molt de temps, donada la quantitat econòmica de l'operació.

Esperança, representada per l'activista i col·leccionista empordanès Lluís Benejam, que durant dècades ha construït una col·lecció interessantíssima al voltant del cinema. La poden descobrir a archivocine.com. Allà trobaran 11.000 programes de mà, 19.000 guies publicitàries, 40.400 fotocroms de 6.771 pel·lícules diferents. Uns evocadors 4.870 cartells de cinema, alguns autèntiques obres d'art, dels més de 25.000 diferents que conformen l'arxiu d'en Lluís. Darrere aquesta col·lecció hi ha la passió, l'energia i el bon gust d'un enamorat del cinema, que ha conformat una tasca espectacular. Queda dit, molts de nosaltres, escollim l'esperança.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/02/28/escollim-lesperanca/898486.html?utm_source=rss